

[Bøgholm.]

blev stillet overfor en ny konvention. Men det er jo den konvention, der i dag er forelagt, vi må tage stilling til, og der er for mig ingen tvivl om — min stilling er her ligesom de øvrige ordføreres — at vi for vort vedkommende bør ratificere denne konvention, og jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale, at vi ratificerer konventionen om indførelse af foranklinger i tilsynet med udvandrere ombord i skibe.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for de velvillige tilsagn om at tiltræde konventionen. Det ærede medlem hr. Bøgholm rejste spørgsmålet, om det egentlig ikke ville være betimeligt at få en ny konvention, der var mere up to date og i højere grad ydede den fornødne beskyttelse for udvandrere. Det er jeg helt enig med det ærede medlem i. Jeg må tilstå, at jeg ikke ved, om der i Den internationale Arbejdsorganisation er en sådan konvention under forberedelse, men jeg skal benytte den givne anledning til at undersøge det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagne konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 627; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1757).

Sagen sattes til forhandling.

Lindberg: Jeg vil gerne pege på, at den foreliggende sag i og for sig er en videreførelse af den konvention, som blev vedtaget af Den internationale Arbejdsorganisa-

sation i 1948 om foreningsfrihed og retten til at organisere sig, og som blev ratificeret i 1951 efter vedtagelse af rigsdagen. Det er altså i virkeligheden en videre udbygning, som drejer sig om, at beskytte såvel arbejdere som arbejdsgivere med hensyn til adgangen til at danne organisationer og til at føre kollektive forhandlinger. Denne konvention medfører ikke, at der på noget område skal ændres i dansk lovgivning, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Karlskov Jensen: Denne konvention omhandler, som det blev nævnt, retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, og konventionen giver regler, som skal sikre arbejderne ret til at danne fagforeninger og sikre, at ingen udelukkes fra beskæftigelse på grund af medlemsskab i fagforeninger eller deltagelse i fagforeningsvirksomhed, og på den anden side tilsikres der arbejdsgiverne tilsvarende rettigheder. De samme rettigheder har jo i virkeligheden været tilsikret borgerne her i landet i mere end 100 år gennem grundlovens § 78 om foreningsfrihed, og da i konventionen militæret, politiet og statstjenestemænd er undtaget, d.v.s. det er overladt til de enkelte stater selv at afgøre, i hvilken udstrækning konventionens bestemmelser skal have gyldighed for disse kategorier, så kan vi naturligvis ikke nære betænkeligheder på dette område.

Jeg vil derimod gerne sige, at vi desværre har visse erfaringer med hensyn til Kristeligt dansk Fællesforbund, som går ud på, at man hidtil har haft lidt svært ved at få den frie organisationsret respekteret fra de store fagforbunds side. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister, om vedtagelsen af konventionen her vil medføre konsekvenser med hensyn til Kristeligt dansk Fællesforbunds stilling fremover.

Løvrigt må konventionen ses i sammenhæng med den i 1951 af Danmark ratificerede konvention, og der er jo yderligere af den højtærede finansminister ved fremsættelsen anført, at vedtagelsen ikke vil nødvendiggøre indførelse af nye lovbestemmelser på disse områder. Jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige velvillig behandling, men mit partis stilling vil være afhængig af den højtærede ministers svar på det spørgsmål, jeg her har rejst, og løvrigt vil jeg gerne